

быша.(1) Из защо ли преминѣватъ челоуѣцити съ толко безстрашіе и пагѣба въ тоа родъ! какъ? Нема ли на небесата Единъ Всевидащій и Праведный Богъ, Който и сега подробно види, и еднаждъ ще сѣди потънко всичкыты? Наистиня, слѣшателіе мои! има Богъ сѣди, има вѣдѣщій сѣдъ. И ще дойде то время, въ което тоа прелюбодѣенъ и грѣшенъ родъ ще сѣ сѣди, и споредъ дѣлата си ще си приеме заплатѣтъ. За което Божіатъ Гынъ, изѣлава съ страшно изрѣченіе въ днешнето Евангеліе. Иже во ѣще постыдѣтсѣ менѣ, ѣ моѣхъ словесъ въ рѣдѣ сѣмъ прелюбодѣйнѣмъ, ѣ Гынъ челоуѣческій постыдѣтсѣ егѡ егдѣ пріидетъ во слѣвѣ Отца Своегѡ со Ангелы свѣтыми. Той, като говори за това, проважда ма да ви го истъакѣкамъ по-пространно въ днешнето повченіе. Из повченіето ми ще ѣчини ли нѣкакво дѣйствиѣ въ сѣрдцата ви? Изъ мысла, че първити челоуѣци, когато видѣли свѣткѣвицѣтъ и чюали небеснѣа гръмотъ. до толкова да сѣ сѣ изоплащѣвали, чтото почти отъ страхъ да сѣ ѣмирали. Мыслаж, че тѣи сѣ бѣгали въ най-тъмныты и глѣбокыты мѣста да сѣ крыжѣтъ, за да не виждѣтъ, ни чѣватъ такова страшно нѣчто, каквото сега и видѣтъ, и чѣватъ, па или нѣкакъ сѣ не боатъ, или весма малко: зачтото сѣ навикнали да го виждѣтъ и чюватъ. Има много такыва хора, които когато сѣ свѣтка, и гърми небето толко, чтото отъ частото свѣтканіе сѣ запалѣа всичкіатъ въздухъ, и отъ страшнѣа гръмотъ ечатъ планиныты съ толкова смѣщеніе, като че коюва небето противъ землѣа, обаче спѣтъ безъ боѣзнь, въ най-глѣбокъ сѣнь. Съ подобенъ начинъ мыслаж, че съ много трепераніе слѣшали грѣшнѣити челоуѣци първото за вѣдѣщѣа сѣдъ слово, което сега като слѣшатъ често, изгѣбили страха си отъ обыкновеніето. На което ѣвенъ знакъ е това, че тѣи ако и да слѣшатъ, че има вѣдѣщій сѣдъ, обаче спѣтъ безъ страхъ, потопени въ глѣбокосѣннѣа недѣгъ на своа грѣхъ. Не сѣ провѣждѣтъ, не сѣ кажѣтъ. Прочее и азъ какво сѣ надѣвамъ да сторѣж като съмъ дошѣлъ тѣка да проповѣдамъ за вѣдѣщѣа сѣдъ, за когото сте навикнали да слѣшѣте, и да сѣ не боите? Обаче азъ ще поговорѣж за него поне (варемъ) да имамъ причинъ въ сѣднѣа часъ да кажѣж, че ви съмъ хортѣвалъ за него.

(1) Псал. 13, 3.